EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.12.2005
KOM(2005) 700 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose veikimo.

TURINYS

Įvadas. 3

1. Kontekstas: pagrindinės Reglamente Nr. 1185/2003 nustatytos nuostatos 3

2. Interesų laikotarpis ir nacionalinių atskaitomybės reikalavimų laikymasis..... 4

3. Bendra valstybių narių padėtis pagal jų pasinaudojimą galimybe skirti specialiuosius žvejybos leidimus ryklių pelekams laive šalinti..... 5

4. Informacija, susijusi su specialiųjų žvejybos leidimų laivuose pašalinti ryklių pelekus skyrimu, ir susijusios sąlygos..... 5

4.1. Specialiųjų žvejybos leidimų skaičius ir jų poreikio pagrįstumas 6

4.2. Ryklių pelekų ir skerdenos svorio atitikimas 6

4.3. Dokumentai, valstybės narės laikomi galiojančiais atskiram ryklių pelekų ir kūnų iškrovimo stebėjimui atlikti – iškrovimas ne Bendrijos uostuose ribų 7

5. Specialiuosius žvejybos leidimus turinčių laivų atitikties kontrolė ir stebėjimas..... 8

6. Su draudimu pašalinti ryklių pelekus susiję tarptautinio lygio pasikeitimai..... 8

7. Išvados..... 9

Priedas Nacionalinių ataskaitų priėmimas 11

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose veikimo.

Įvadas

Didelė ryklių pelekų paklausa tarptautinėje rinkoje, tačiau palyginti maža ryklių mėsos vertė, taip pat praktiniai suvaržymai dėl jos apdorojimo laive paskatino praktikos, kai nuo žvejybos laivu pagauto kiekvieno ryklio pašalinami pelekai, kurie paliekami laive, o kitos ryklio dalys išmetamos atgal į jūrą, atsiradimą.

Minėta „ryklių pelekų pašalinimo“ praktika kelia vis didesnį susirūpinimą tarptautiniu ir Bendrijos lygmeniu, nes nudobiama daug ryklių, o tai mažina jų populiacijas ir turi įtakos populiacijų tvarumui.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu[1], priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1185/2003[2]., kuriuo siekiama a uždrausti ryklių pelekų pašalinimo praktiką visuose Bendrijos vandenyse ir visiems Bendrijos laivams visame pasaulyje, tačiau kartu pripažįstamas teisėtos ryklių žvejybos galimybė, jeigu visiškai sunaudojami sužvejoti rykliai.

Komisija toliau pateikia šią bendrąją ataskaitą apie Reglamento 1185/2003 veikimą pagal jo 6 straipsnį.

1. KONTEKSTAS: PAGRINDINĖS REGLAMENTE NR. 1185/2003 NUSTATYTOS NUOSTATOS

Veiksmingiausia ir tinkamiausia priemonė, skirta uždrausti ryklių pelekų pašalinimą ir ryklių priegaudą padaryti ne tokią pageidaujamą – draudimas pašalinti ryklių pelekus laivuose. Atsižvelgiant į minėtą draudimą, taip pat turėtų būti draudžiama laikyti laive pašalintus ryklių pelekus, juos perkrauti ar iškrauti. Šie bendrieji draudimai nustatyti reglamento 3 straipsnyje.

Nepaisant galimo ryklių išdorojimo arba galvos nupjovimo, kai kuriuose žvejybos rajonuose dėl praktinių priežasčių gali tekti ryklio pelekus pašalinti laive ir pelekus bei kitas ryklio skerdenos dalis atskirai apdoroti laive net tada, jeigu ryklio skerdena laikoma laive (pvz.,laivuose-šaldytuvuose, jūroje išbūnančiuose ilgesnį laiko tarpą). Šiomis aplinkybėms reglamente (4 straipsnyje) nustatyta nuostata valstybės narės kompetentingoms institucijoms leidžia nesilaikyti pirmiau minėtų bendrųjų draudimų išduodant specialųjį žvejybos leidimą, pagal kurį ryklių pelekus būtų leidžiama pašalinti laive. Tačiau specialusis leidimas išduodamas tik tuo atveju, jeigu minėtas apdorojimas yra pagrįstas ir jeigu panaudojamos visos ryklio dalys.

---

[1] 2002 m. rugpjūčio 5 d. KOM (2002)449 galutinis.

[2] 2003 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose, OL ES L 167, 2003 7 4, p. 1.

Be to, minėtomis aplinkybėmis laive laikomų sugautiems rykliams pašalintų pelekų svoris neturi viršyti etaloninio ryklio pelekų svorio, kuris turėtų atitikti kitų laive laikomų ryklio dalių svorį. Pelekų ir laive laikomų kitų ryklio skerdenos dalių svorio atitikties vertę nustato valstybės narės, atsižvelgdamos į žvejybos būdą, rūšinę sužvejotų žuvų sudėtį ir apdorojimo bei laikymo tipą. Tačiau siekiant apriboti galimą piktnaudžiavimą, teorinio pelekų svorio dalis jokiu būdu neturi viršyti 5 % gyvojo sugauto ryklio svorio.

Be to, siekiant palengvinti reglamento įgyvendinimą, jo 5 straipsnyje nustatyta nemažai nuostatų, susijusių su atsekamumu ir papildomais sugautų ryklių kiekio, jo iškrovimo, perkrovimo ir pardavimo registravimo dokumentais, ypač jeigu visų sugautų ryklių negalima iškrauti į krantą. Šiuo atveju valstybė narė taip pat turi apibrėžti šiam tikslui reikalingų dokumentų tipą. Be to, sugautų ryklių iškrovimo ne Bendrijos uostuose kontrolė griežtinama taikoma išankstinio pranešimo sistema (likus ne mažiau kaip 72 valandoms iki iškrovimo).

Galiausiai reglamento 6 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės ne vėliau kaip iki gegužės 1 d. Komisijai pateiktų išsamią metinę ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą praėjusiais metais. Ataskaitoje aprašoma reglamente nustatytų laivams keliamų reikalavimų laikymosi kontrolė, išsamiai nurodomas išduotų specialiųjų leidimų skaičius, techninis pagrindas, kuriuo remiantis nustatomas teorinis pelekų ir skerdenos svorio atitikimas, bei dokumentai, laikomi reikalingais vykdant atskiro pelekų ir skerdenų iškrovimo kontrolę. Valstybėms narėms pateikus antrąją metinę ataskaitą, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento veikimą ir tarptautinę plėtrą šioje srityje.

2. INTERESŲ LAIKOTARPIS IR NACIONALINIŲ ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMŲ LAIKYMASIS

Reglamentas 1185/2003 įsigaliojo 2003 m. rugsėjo 2 d. Pirmąją ataskaitą apie 2003 m. įgyvendinimo laikotarpį (kuris apima tik antrąją 2003 m. pusę) valstybės narės turėjo pateikti iki 2004 m. gegužės 1 d. Antrąją ataskaitą, apimančią visus 2004 m. (naujosioms valstybėms narėms, kurioms taikomas minėtas reglamentas, – nuo 2004 m. gegužės 1 d.), valstybės narės privalėjo pateikti iki 2005 m. gegužės 1 d.

Apskritai valstybės narės nesilaikė ataskaitų pateikimo terminų, todėl daugeliui žvejyba užsiimančių valstybių narių Komisijos tarnybos išsiuntinėjo priminimus. Be to, nors šio reglamento taikymo sritis ir labai konkreti, o su jo įgyvendinimu susijusi informacija, kurią valstybė narė turi pateikti Komisijai, gali būti gana glausta, norėdama gauti daugiau informacijos, Komisija turėjo toliau tęsti susirašinėjimą su daugeliu valstybių narių (išsamesnė informacija apie nacionalinių ataskaitų priėmimą ir keitimąsi korespondencija šiuo klausimu su valstybėmis narėmis pateikiama priede).

Atsižvelgiant į tai, kad, pagal Reglamento 1185/2003 6 straipsnį, ataskaitą Komisija turi gauti ne vėliau kaip iki 2006 m. sausio 1 d., ši ataskaita buvo parengta remiantis informacija, kurią valstybės narės pateikė ne vėliau kaip iki 2005 m. rugsėjo 30 d.

Iki minėtos dienos penkios valstybės narės (Airija, Italija, Malta, Nyderlandai ir Slovėnija) dar nebuvo pateikusios savo 2004 m. nacionalinių ataskaitų. Kitos septynios valstybės narės turėjo pateikti papildomos informacijos apie kai kuriuos klausimus.

3. BENDRA VALSTYBIŲ NARIŲ PADĖTIS PAGAL JŲ PASINAUDOJIMĄ GALIMYBE SKIRTI SPECIALIUOSIUS ŽVEJYBOS LEIDIMUS RYKLIŲ PELEKAMS LAIVE ŠALINTI

Per nagrinėjamą 2003 m. laikotarpį dvi valstybės narės (iš 13 aptariamų) – Vokietija ir Ispanija – išdavė specialiuosius žvejybos leidimus, suteikiančius teisę ryklių pelekus pašalinti laivuose. Ispanija taip pat nurodė, kad 2003 m. rugsėjo mėn. suinteresuotų žvejybos rajonų ūkių atstovams buvo išsiųsti informaciniai pranešimai siekiant informuoti juos apie Reglamento 1885/2003 reikalavimus. Paskelbus reglamentą, suinteresuotus žvejybos rajonų atstovus apie poreikį kreiptis dėl specialiųjų leidimų informavo ir Portugalijos valdžios institucijos. Portugalija taip pat parengė ir įgyvendino reikiamas administracines priemones minėtų leidimų skyrimo tvarkai nustatyti, tačiau iki 2003 m. pabaigos nacionalinės institucijos negalėjo išduoti leidimų. Šioje ataskaitoje ta pati valstybė narė jau pranešė apie savo ketinimą pateikti 2004 m. specialiuosius leidimus.

Kitos valstybės narės neišdavė nė vieno specialiojo leidimo, suteikiančio teisę laivuose pašalinti ryklių pelekus[3]. Daugelis jų nurodė, kad nebuvo poreikio išduoti tokius leidimus, jų nacionalinė ryklių žvejyba yra apribota ar žvejai ryklius iškrauna neišdorotus. Nė viena iš šių valstybių narių neužsiminė apie galimybę ateityje išduoti tokius leidimus.

2004 m. 15 Europos Sąjungos valstybių narių pateikta informacija buvo panaši į nurodytą 2003 m., išskyrus vieną žymų bendros situacijos pasikeitimą, susijusį su Jungtine Karalyste, kuri tais metais buvo išdavusi specialiųjų leidimų.

Kalbant apie naujas valstybes nares, iki 2005 m. rugsėjo 30 d. savo 2004 m. ataskaitų nebuvo pateikusi Malta ir Slovėnija. Lenkijos institucijos nurodė neišdavusios specialiųjų leidimų ryklių pelekams laivuose pašalinti. Kipro, Estijos ir Latvijos pateikta informacija patvirtino, kad šios valstybės narės taip pat nebuvo išdavusios specialiųjų leidimų, tačiau Komisijos tarnybos vis dar laukė tai patvirtinančių atsakymų. Kaip pagrindinį veiksnį visos minėtos valstybės narės nurodė ryklių nėra sugaunama arba tai, kad rykliai paprastai būna sugaunami kaip priegauda ir iškraunami neišdoroti. Lietuvos institucijos nurodė, kad 2004 m. buvo pereinamieji metai po įstojimo ir tada nebuvo išduota specialiųjų leidimų. Tačiau 2004 m. Lietuvos pateiktoje ataskaitoje jau buvo nurodyta, kad 2005 m. buvo išduotas specialusis leidimas vieninteliam tiksline ryklių žvejyba užsiimančiam laivui, laimikį dažniausiai iškraunančiam Vigo uoste.

4. INFORMACIJA, SUSIJUSI SU SPECIALIŲJŲ ŽVEJYBOS LEIDIMŲ LAIVUOSE PAŠALINTI RYKLIŲ PELEKUS SKYRIMU, IR SUSIJUSIOS SĄLYGOS

Šiame skyriuje pateikiama išsamesnė valstybių narių, kurios pasinaudojo Reglamento 185/2003 teikiama galimybe kai kuriems savo laivams skirti specialųjį žvejybos leidimą laivuose pašalinti ryklių pelekus 2003–2004 m., informacija.

---

[3] Iš Italijos pateiktos 2003 m. informacijos galima spręsti, kad tokie leidimai nebuvo reikalingi. Tačiau į Komisijos prašymą patvirtinti, kad nebuvo paskirti specialieji leidimai, negauta jokio atsakymo.

4.1. Specialiųjų žvejybos leidimų skaičius ir jų poreikio pagrįstumas

2003 m. Vokietijos institucijos išdavė specialiuosius leidimus trims laivams, remdamosi jų savininkų pareiškimu, kad apdorojimo operacijas būtina atlikti laive ir kad visos ryklio dalys bus panaudotos. Remiantis jų įrodymais, minėti laivai daugiausia plaukiojo Airijos vandenyse, o iškrovos darbai būdavo atliekami Ispanijoje. 2004 m. ataskaitoje Vokietija nurodė, kad ta pačia tvarka pirmiau minėtiems laivams specialieji leidimai buvo išduoti ir 2004 m. Tačiau atsakydama į vėlesnį prašymą pateikti papildomos informacijos, Vokietija nurodė, kad 2004 m. specialieji žvejybos leidimai buvo išduoti ir dar dviem laivams, tad bendras laivų, turėjusių specialiuosius leidimus, skaičius išaugo iki penkių.

Ispanija 2003 m. išdavė 182 specialiuosius leidimus. Visi jie buvo išduoti ilgosiomis dreifuojančiomis ūdomis žvejojantiems laivams. 90 leidimų buvo skirta žvejybai Ispanijos vidaus vandenyse, 86 – žvejybai tarptautiniuose vandenyse. Šeši leidimai buvo išduoti eksperimentine žvejyba užsiimantiems laivams (VIII a, b, c ir d punktuose nurodytose srityse). 2004 m. iš viso buvo išduoti 198 specialieji leidimai, iš kurių dalis skirta Ispanijos vidaus vandenyse ilgosiomis dreifuojančiomis ūdomis žvejojantiems laivams (99), dalis – tarptautiniuose vandenyse žvejojantiems minėto tipo laivams (91), gelminę žvejybą Ispanijos vandenyse vykdantiems laivams(1) ir eksperimentine žvejyba užsiimantiems laivams (7). Nebuvo pateikta jokio paaiškinimo, kodėl turėjo būti išduoti specialieji leidimai.

Iki 2003 m. pabaigos Portugalija neišdavė nė vieno leidimo, tačiau 2004 m. išdavė 11 specialiųjų leidimų ilgosiomis ūdomis žvejojantiems laivams (ir gaudančioms kardžuves bei pelaginių rūšių ryklius). Šie leidimai buvo išduoti tik įvykdžius toliau nurodytas sąlygas: pateikus laivo pareiškimą apie galimybę panaudoti visas ryklio dalis, poreikio laive atlikti apdorojimo operacijas pagrindimą (prekybos ar laikymo sumetimais) ir atlikus patikrinimą, ar yra tinkamas sanitarinis leidimas laive atlikti apdorojimo operacijas.

Jungtinės Karalystės institucijos 2004 m. išdavė 20 specialiųjų žvejybos leidimų, suteikiančių teisę nukrypti nuo bendro draudimo laivuose pašalinti ryklio pelekus. Tačiau nacionalinėje ataskaitoje daugiau informacijos apie tai, ypač apie tokių poreikių pagrindimą, nebuvo pateikta.

4.2. Ryklių pelekų ir skerdenos svorio atitikimas

Keturiose valstybėse narėse, kurios 2003 ir (arba) 2004 m. buvo išdavusios specialiuosius leidimus, buvo taikomas teorinis maksimalus 5 % skirtumas (pelekų ir ryklių gyvojo svorio santykis).

Tačiau tiek Ispanija, tiek Portugalija manė, kad maksimalus 5 % gyvojo svorio santykis nevisiškai atitiko jų nacionalinės žvejybos rodiklius. Savo ataskaitoje Ispanijos institucijos nurodė kai kuriuos Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarnybos darbo grupės[4] rezultatus ir užsiminė, kad būtų tikslinga nustatyti skirtingus lygmenis, atsižvelgiant į žvejybos rajonus. Portugalija taip pat pateikė 2004 m. vykusio Tarptautinės komisijos dėl Atlanto tuno apsaugos susirinkimo duomenis, susijusius su mėlynųjų ryklių, sugautų

[4] Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarnybos 2003 m. darbo grupė dėl plokštėtažiaunių žuvų poklasio žuvų.

vidurio rytų Atlanto regione (Azorų vandenys) laivais, skirtais žvejoti ūdomis, pelekų ir gyvojo svorio santykiu, kuriais remdamasi ji nurodė 6,6 % santykį, geriausiai atspindintį Portugalijos situaciją.

Kitos valstybės narės, išskyrus Portugaliją, kuri nurodė 2003 m. kontrolei atlikti taikytą santykį (12 % apdoroto ryklio svorio), nepateikė kitokios informacijos apie ryklio pelekų ir skerdenos svorio santykį (būtent jų kontrolės institucijų perskaičiavimo veiksnys, padedantis įvertinti, ar pelekų ir laive laikomų apdorotų ryklio skerdenos dalių santykis atitinka teorinį 5 % santykį, paremtą gyvuoju ryklio svoriu).

Jungtinės Karalystės manymu, nebuvo pakankamai duomenų, kurie pakeistų šį didžiausią galimą Reglamente 1185/2003 nustatytą santykį. Atsižvelgdama į ryklių žvejybos svarbą ir nacionalinių laivų veiklos būdus, nedalyvavimą moksliniame tyrime, skirtame techniniam pagrindui, padėsiančiam nustatyti teorinį ryklio pelekų ir skerdenos atitikimą, sukurti, Vokietija paaiškino proporcingumo principu ir išlaidų apribojimu.

4.3. Dokumentai, valstybės narės laikomi galiojančiais atskiram ryklių pelekų ir kūnų iškrovimo stebėjimui atlikti – iškrovimas ne Bendrijos uostuose ribų

Dokumentai, kuriuos būtinai turi turėti Ispanijos (arba Bendrijos) laivai, kad būtų galima kontroliuoti pelekų ir kitų ryklio dalių iškrovimą skirtingose Ispanijos vietose– laivo žurnalas, iškrovimo ar perkovimo deklaracija, pardavimo dokumentas ir specialusis leidimas. Jei laivas nepriklauso ES, Ispanijos kontrolės institucijos reikalauja pateikti laivo krovinio deklaraciją ir visus žvejybos bei pardavimo dokumentus. Savo 2004 m. ataskaitoje Ispanijos institucijos taip pat paminėjo rengiamą ministerijos nurodymą įvesti specialųjį sugautų ryklių kiekio registrą, skirtą ilgesniems nei dešimties metrų laivams, kurie galėtų gauti naudos iš specialiojo žvejybos leidimo (ir kuriems netaikomi bendrieji laivo žurnalo reikalavimai). Naujajame nurodyme taip pat bus pateikta išsami informacija, susijusi su minėta kontrole. Metinėse ataskaitose nepateikiamas galimas atskiro ryklių pelekų ir ryklių skerdenų iškrovimo skirtinguose uostuose praktikos ir visų sugautų ryklių iškrovimo vienu metu santykis.

Portugalija 2003 m. nurodė, kad, jų manymu, konkretūs papildomi dokumentai nebūtini, nes aptariamasis laivynas visą žvejybos laimikį iškrovė tame pačiame uoste. Šios valstybės narės institucijos patvirtino, kad ir 2004 m. nebuvo atlikti skirtingi ryklių pelekų bei skerdenų iškrovimai ar perkrovimai.

Jungtinė Karalystė draudė atskirai iškrauti ryklių pelekus ir likusias skerdenos dalis (kadangi specialiuosiuose žvejybos leidimuose laivuose pašalinti ryklių pelekus, išduotuose 2004 m., buvo reikalaujama, kad ryklių pelekai ir skerdenos būtų iškraunami vienu metu).

Vokietija aiškiai nenurodė, ar ryklių pelekai ir skerdenos ateityje bus iškraunami kartu ar ne. Tačiau kadangi beveik visi sugauti rykliai iš laivų, plaukiojančių su Vokietijos vėliava, iškraunami kitose valstybėse narėse, Vokietijos institucijos savo ataskaitose atkakliai tvirtina poreikį pasitikėti kitų valstybių narių atliekama kontrole.

Kalbant apie ryklių iškrovimą už Bendrijos ribų iš laivų, turinčių specialiuosius žvejybos leidimus, Portugalija pranešė, kad maža sugautų ryklių dalis buvo iškrauta Keiptaune, tačiau daugiau apie šį veiksmą informacijos nepateikė (šiuo atveju – apie Reglamentu

1185/2003 nustatytos išankstinio pranešimo sistemos reikalavimų laikymąsi ar jos veikimą). Remiantis Vokietijos pateikta papildoma informacija, Vokietijos laivai, turintys specialiuosius žvejybos leidimus laivuose pašalinti ryklio pelekus, ryklių neiškraus ne Bendrijos uostuose. Daugiau informacijos šia tema laukiama iš Ispanijos ir Jungtinės Karalystės iki rugsėjo 30 d.

5. SPECIALIUOSIUS ŽVEJYBOS LEIDIMUS TURINČIŲ LAIVŲ ATITIKTIES KONTROLĖ IR STEBĖJIMAS

Daugelis valstybių narių savo pirmosiose metinėse ataskaitose nurodė tik keletą ar net visai nenurodė jokio laivų atitikties šio reglamento nuostatoms stebėjimo ir kontrolės rezultatų, kas paskatino kreiptis į Komisijos tarnybas dėl papildomos informacijos.

Kontrolė paprastai buvo atliekama kaip įprastinių patikrinimų dalis pagal žvejybos sektoriuje nusistovėjusias kontrolės procedūras (t. y. iškrovimo vietoje, laive ar tikrinant būtinus dokumentus, atsižvelgiant ir į praktines galimybes).

Be laivo patikrinimo jūroje, Vokietijos institucijos nurodė, kad specialiuosius žvejybos leidimus pašalinti ryklių pelekus turintys laivai dažniausiai žvejodavo ne Vokietijos jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (daugiausia – Airijos vandenyse, kur nėra Vokietijos inspektorių), o laimikį iškraudavo tiesiogiai Ispanijoje. Todėl tokius laivus buvo galima tikrinti tik remiantis dokumentais. Vokietija taip pat reikalavo, kad tokiu atveju kontrolės veiksmams (atliekant žvejybos ar iškrovimo operacijas) būtų priskiriami ir kitos valstybės narės kompetentingų institucijų atliekami veiksmai.

Kalbant apie kontrolės rezultatus būtina pažymėti, kad valstybės narės, kurios nebuvo išdavusios specialiųjų žvejybos leidimų, 2003–2004 m. nepastebėjo ir jokių Reglamento 1185/2003 pažeidimų. Nepastebėta ir akivaizdžių pelekų pašalinimo atvejų (pvz., suradus dėžę su ryklių pelekais, tačiau be atitinkamų skerdenos dalių). Keletas pažeidimų, susijusių su specialiuosius žvejybos leidimus turinčiais laivais, buvo užregistruoti 2004 m. Šie pažeidimai buvo susiję su atskaitomybės reikalavimų arba didžiausio laive esančių ryklio pelekų ir ryklio skerdenos svorio atitikimo santykio nesilaikymu.

Be to, Vokietija pripažino pradėjusi vieną administracinio pažeidimo procesą, susijusį su pašalintų ryklio pelekų svorio neužregistravimu. Portugalijos institucijos paminėjo keletą sunkumų, kilusių dėl skirtingų ryklio pelekų registravimo procedūrų, ypač tų, kurias taiko laivų-šaldytuvų savininkai, todėl jiems buvo išsiųsti įspėjimai su prašymu ištaisyti situaciją. Kalbant apie iškrovimo vietoje tikrintų žvejybos laivų dokumentus, nepastebėta jokių pažeidimų. Ispanija pranešė, kad 2004 m. patikrinus 119 laivų, skirtų žvejoti ūdomis, ir laivų-šaldytuvų, kuriuose buvo sugautų ryklių, nustatyti trys pažeidimai (iš 33), susiję su Reglamente 1185/2003 nustatyto maksimalaus 5 % gyvojo svorio santykio nesilaikymu.

6. SU DRAUDIMU PAŠALINTI RYKLIŲ PELEKUS SUSIJĘ TARPTAUTINIO LYGIO PASIKEITIMAI

Reglamentu 1185/2003 nustatytas draudimas pašalinti ryklių pelekus taikomas visoms žvejybos Bendrijos vandenyse rūšims ir visiems ne Bendrijos vandenyse žvejojantiems

Bendrijos laivams. Kadangi vienodo įsipareigojimo saugoti žuvų išteklius visuose vandenyse, kuriuose žvejoja Bendrijos laivai, laikymasis yra Bendrijos politika, Bendrija taip pat aktyviai ėmėsi veiksmų, kurie paskatintų priemonių, draudžiančių pelekų pašalinimo praktiką, priėmimą tarptautiniuose forumuose, o būtent regioninėse žvejybos organizacijose (RŽO).

Todėl per pastaruosius dvejus metus, remiantis Bendrijos pasiūlymu (kuriam pritarė kitos šalys), keletas RŽO susitarė dėl ryklio pelekų pašalinimo praktikos uždraudimo. Iki 2005 m. rugsėjo 30 d. minėtoms RŽO priklausė:

- Tarptautinė komisija dėl Atlanto tuno apsaugos (ICCAT)[5],

- visos Amerikos tropinių tunų komisija (IATTC)[6],

- Indijos vandenyno tunų komisija (IOTC) [7] ir

- Šiaurės vakarų Atlanto žvejybos organizacija (NAFO)[8].

7. IŠVADOS

Valstybių narių Komisijai pateikta informacija, susijusi su šio reglamento veikimu, nors ir ne visada išbaigta, tarsi patvirtina, kad reglamentu pasiekiami jo bendrieji tikslai.

Ryklio pelekų pašalinimo praktika, t. y. kai paliekami ryklio pelekai, o visos kitos ryklio skerdenos dalys išmetamos į jūrą, nebuvo dažnai taikoma Bendrijos žuvininkystės sektoriuje iki reglamentui įsigaliojant (kai kurios valstybės narės jau anksčiau buvo uždraudusios tokią praktiką), todėl šiuo reglamentu pirmiausia buvo siekiama uždrausti bet kokią galimą tokios praktikos plėtrą.

Kaip numatyta, su šiuo reglamentu susiję praktiniai padariniai Europos laivynui ir toliau lieka gana nežymūs, labiau administracinio pobūdžio (kompetentingos institucijos skiria specialiuosius leidimus, o iš kai kurių žvejų reikalaujama pateikti papildomus dokumentus atsekamumui užtikrinti). Tokie padariniai daugiausia susiję su kai kurių valstybių narių laivais, skirtais žvejoti ūdomis, o iš dalies – ir su pačiomis žvejybos operacijomis.

Nors keletas valstybių narių mano, kad dabartinis maksimalus 5 % santykis tarp pelekų ir bendro ryklių svorio neatspindi tikrosios padėties, tam tikrais atvejais, kuriems pagrįsti pateikiami moksliniai duomenys, valstybės narės nepateikė informacijos, patvirtinančios, kad dėl dabartinių teisės aktų žvejybos sektoriuje susiduriama su rimtais sunkumais, kaip patvirtina kontrolės rezultatai. Taip pat neatrodo, kad tinkamai įgyvendintas šis

---

5 Rekomendacija 04/10 dėl ryklių, sugautų kartu su ICCAT prižiūrimomis žuvimis, apsaugos (žr. http://www.iccat.es).

6 Rezoliucija C-50-03 dėl ryklių, sugautų rytinėje Ramiojo vandenyno dalyje kartu su kitomis žuvimis, apsaugos (žr. http://www.iattc.org).

7 Rezoliucija 05-05 dėl ryklių, sugautų kartu su IOTC prižiūrimomis žuvimis, apsaugos (žr. http://www.iotc.org).

8 NAFO apsaugos ir įgyvendinimo priemonės, dėl kurių susitarta 2005 m. metiniame susirinkime (2005 m. rugsėjo 19–23 d.) – žr. http://www.nafo.int.

reglamentas galėtų tapti įstatymų spraga, „teisiškai“ leidžianti ryklio pelekų pašalinimo praktiką minėtų 5 % ribose. Turint omenyje proporcingas ir taikomas taisykles, šiuo etapu nebūtina keisti nagrinėjamo reglamento. Žinoma, kai kurioms valstybėms narėms patartina pagerinti kai kurių reglamento aspektų įgyvendinimą, ypač kalbant apie specialiųjų žvejybos leidimų skyrimą ar atskaitomybei keliamus kriterijus.

Remdamasi valstybių narių pateikiamomis metinėmis ataskaitomis ar kita susijusia informacija, Komisija ir toliau stebės šį reglamentą.

Priedas
Nacionalinių ataskaitų priėmimas

2003 m. ataskaitos

Iki 2004 m. gegužės 1 d. Komisija nebuvo gavusi nė vienos nacionalinės 2003 m. reglamento įgyvendinimo ataskaitos. Pirmasis priminimas visoms trylikai valstybių narių buvo išsiųstas 2005 m. gegužės 19 d. (t. y. 15 ES valstybių narių, išskyrus Austriją ir Liuksemburgą). Antrasis priminimas buvo išsiųstas 2004 m. spalio 6 d. penkioms valstybėms narėms (Prancūzijai, Estijai, Nyderlandams, Šveicarijai ir Suomijai). Paskutinė 2003 m. ataskaita Komisijai buvo pateikta 2005 m. kovo 15 d. (Suomija, kuri pasinaudojo šia galimybe pranešti Komisijai apie situaciją 2003 ir 2004 m.). Kai kurios nacionalinės ataskaitos, net ir neišsamiai parengtos, buvo laikomos pakankamomis (ypač tais atvejais, kai specialieji žvejybos leidimai nebuvo išduoti), o kitos negalėjo būti laikomos pateikiančiomis pakankamai informacijos, būtinos pagal atitinkamas Reglamento 1185/2003 nuostatas.

2004 m. ataskaitos

Iki 2005 m. gegužės 1 d. Komisija nebuvo gavusi nė vienos nacionalinės 2004 m. ataskaitos, išskyrus Švediją. 2005 m. gegužės 19 d. devyniolikai valstybių narių[9] buvo išsiųsti laiškai, siekiant priminti apie jų įsipareigojimą pateikti išsamią ataskaitą ir (arba), kai reikia, paprašyti papildomos informacijos (išskyrus informaciją, susijusią su 2003 m.). Antrasis priminimas buvo išsiųstas 2005 m. rugpjūčio pradžioje šešioms valstybėms narėms (Suomijai, Airijai, Italijai, Maltai, Nyderlandams ir Slovėnijai), kurios nustatytu laiku Komisijai nepateikė jokios 2004 m. ataskaitos. Tolesnis susirašinėjimas buvo būtinas norint gauti papildomos informacijos iš dvylikos valstybių narių apvarsčius informaciją, kurią jos pateikė apie 2004 m.

Padėtis iki 2005 m. rugsėjo 30 d.

Nacionalinės 2004 m. ataskaitos dar nebuvo pateikusi Airija, Italija, Malta, Nyderlandai ir Slovėnija.

Kipras, Estija, Graikija, Ispanija, Latvija, Portugalija ir Jungtinė Karalystė turėjo pateikti atsakymus į prašymus pateikti papildomos informacijos.

Toliau pateiktoje lentelėje nurodoma išsami kiekvienos valstybės narės situacija

[9] 25 ES valstybės narės, išskyrus ne pajūrio valstybes (t. y. Austrija, Liuksemburgas, Slovakija, Čekija, Vengrija) ir Švediją bei Estiją, kurių ataskaitos buvo perduotos vėliau.

Valstybė narė	2003 m. ataskaitų datos*	2004 m. ataskaitų datos *	Komentarai (iki 2005 9 30)
BE	2004 6 7	2005 6 9 (2005 8 29: papildoma informacija)	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
CY	/	2005 6 28	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 8 16
DK	2004 9 3	2005 7 4	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
DE	2004 7 22	2005 6 13 (2005 9 29: papildoma informacija)	Bendra informacija pateikta – keletui klausimų būtinas paaiškinimas
EE	/	2005 6 8	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 8 16
EL	2004 6 14	2005 7 22	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 9 8
ES	2004 11 16	2005 5 18	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 8 16
FI	2004 11 4	2005 9 20	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai iškelti
FR	2005 2 2	2005 7 1	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
IE	2004 8 6		Antrasis priminimas, 2005 8 4
IT	2004 7 28		Antrasis priminimas, 2005 8 4
LT	/	2005 6 16 (2005 9 2: papildoma informacija)	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
LV	/	2005 6 6	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 8 16
MT	/		Antrasis priminimas, 2005 8 4
NL	2004 10 22		Antrasis priminimas, 2005 8 4
PL	/	2005 6 6 (2005 8 29: papildoma informacija)	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
PT	2004 7 19	2005 7 18	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 9 8
SE	2005 3 15	2005 3 15 (2005 7 21: papildoma informacija)	Informacija pateikta, pagrindiniai klausimai aptarti
SI	/		Antrasis priminimas, 2005 8 4
UK	2004 7 30	2005 5 26	Prašymas pateikti papildomą informaciją, 2005 8 16

* Nurodytos datos gali šiek tiek skirtis nuo ataskaitos gavimo datos, atsižvelgiant į ataskaitos perdavimo būdą ir jų priėmimą Komisijos tarnybose.

Priminimas: šioms valstybėms narėms – Austrijai, Čekijai, Vengrijai, Liuksemburgui ir Slovakijai – Reglamentas 1185/2003 netaikomas.